

ΣΑΝ ΝΑ ΗΤΑΝ ΣΗΜΕΡΑ

ΓΙΟΡΤΑΖΟΥΝ: ΘΕΟΠΙΣΤΗ.

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

1485: Με τη μάχη του Μπόσγουορθ λήγει ο Πόλεμος των Ρόδων μεταξύ των Οίκων του Γιορκ και του Λάνκαστερ στην Αγγλία.

1824: Καταναυμαχεύεται ο τουρκικός στόλος απ' τον Ανδρέα Μιαούλη στο Γέροντα. Πρόκειται για τη μεγαλύτερη και σημαντικότερη ναυτική επιχείρηση κατά τη διάρκεια της εθνεγερσίας.

1842: Υπογράφεται η Συνθήκη του Νανκίγκ μεταξύ Μ. Βρετανίας και Κίνας, που θέτει τέλος στον Α' Πόλεμο του Οπίου. Με τη συνθήκη επιβεβαιώνεται η παραχώρηση του Χονγκ Κονγκ στη Βρετανία.

1885: Ο Γκότλμπ Ντέιμλερ πατεντάρει την πρώτη μοτοσικλέτα.

1912: Η Ελληνική Αεροπορία θρηνεί τον πρώτο νεκρό, τον Αλέξανδρο Καραμανλάκη, το αεροπλάνο του οποίου κατέπεσε στον Κορινθιακό κόλπο.

1949: Λήγει ο εμφύλιος πόλεμος στην Ελλάδα. Το Βίτσι «πέφτει» στις δυνάμεις του Εθνικού Στρατού από τους αντάρτες του Δημοκρατικού Στρατού (ΔΣΕ) που το υπερασπίζονται.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

1632: Τζον Λοκ, άγγλος φιλόσοφος, από τους πρωτεργάτες του εμπειρικού και φιλελευθερισμού. (Θαν. 28/10/1704)

1920: Τσάρλι «Μπερντ» Πάρκερ, αμερικανός αλτσοσαξοφωνίστας, από τις σπουδαιότερες μορφές του bebop και εν γένει της τζαζ. (Θαν. 12/3/1955)

1958: Μάικλ Τζάκσον, αμερικανός τραγουδιστής της ποπ και της σόουλ. (Θαν. 25/6/2009)

ΘΑΝΑΤΟΙ

1922: Μάικλ Κόλινς, 29: Ιωάννης ο Βαπτιστής ή ο Πρόδρομος, προφήτης και άγιος του Χριστιανισμού. (Γεν. 6 π.Χ.)

1922: Ζορζ Σορέλ, γάλλος κοινωνικός φιλόσοφος, γνωστός για την ταυτόχρονη υποστήριξη των Λένιν και Μουσελίν, καθώς θεωρούσε ότι τόσο η ρωσική επανάσταση, όσο και ο ιταλικός φασισμός, αποτελούσαν παραδείγματα για την υπέρβαση της ευρωπαϊκής «παρακμής». (Γεν. 2/11/1847)

1944: Ατίκ, καλλιτεχνικό ψευδώνυμο του Κλέωνος Τριανταφύλλου, «τροβαδούρος» της Αθήνας. (Γεν. 1/4/1885)

Ανδρέας Μιαούλης (1769 – 1835)

Ναύαρχος και πολιτικός, διοικητής ελληνικού στόλου κατά την Επανάσταση του 1821. Ο τόπος της γέννησής του δεν είναι επακριβώς γνωστός. Ορισμένοι βιογράφοι του υποστηρίζουν ότι γεννήθηκε στις 20 Μαΐου 1769 στα Φύλλα της Εύβοιας, απ' όπου η οικογένειά του μετοίκησε στην Ύδρα, ενώ άλλοι στο νησί του Αργοσαρωνικού.

Το πραγματικό του επίθετο ήταν Βώκος ή Μπώκος. Για το παρωνύμιο Μιαούλης υπάρχουν δύο εκδοχές: Η μία ότι του το κόλλησαν οι ναύτες του, όταν τους έδινε τη διαταγή «Μία ούλοι!» για να κωπηλατούν συγχρόνως. Η δεύτερη, από ένα τουρκικό μπρίκι που αγόρασε, με την ονομασία «Μιαούλ». Ο Μιαούλης ήταν σχεδόν αγράμματος, σύμφωνα με τον ιστορικό Καρλ Μέντελσον - Μπαρτόλντι, εν τούτοις υπερείχε σε ευφυΐα και ναυτική τέχνη. Είχε ανεπτυγμένη την αίσθηση του καθήκοντος μέχρι υπερβολής, που πολλές φορές έφθανε στα όρια της σκληρότητας για τους υφισταμένους του.

Από τα εφηβικά του χρόνια, ο Ανδρέας Μιαούλης ασχολήθηκε με τις ναυτιλιακές επιχειρήσεις. Για την ακρίβεια, ήταν ένας από τους πιο ονομαστούς κουρσάρους της Ανατολικής Μεσογείου. Έκανε σεβαστή περιουσία κατά τη διάρκεια των Ναπολεόντειων Πολέμων, όταν έσπαγε τον ναυτικό αποκλεισμό των Άγγλων υπό τον ναύαρχο Νέλσον και ανεφοδίαζε τις ισπανικές πόλεις. Το 1816 ο Ανδρέας Μιαούλης παρέδωσε τις ναυτιλιακές επιχειρήσεις στο γιο του Δημήτριο και ο ίδιος ασχολήθηκε με το εμπόριο.

Κατά την κήρυξη της Επανάστασης στην Ύδρα, στις 28 Απριλίου 1821, ο Μιαούλης υπέγραψε μαζί με άλλους πλοιοκίτες έγγραφο, με το οποίο διέθεταν τα πλοία τους, αλλά και θα αναλάμβαναν τις δαπάνες για τις ναυτικές επιχειρήσεις του Αγώνα. Το φθινόπωρο του ίδιου χρόνου αναλαμβάνει ναύαρχος του υδραϊκού στόλου και στις 28 Σεπτεμβρίου έρχεται αντιμέτωπος για πρώτη φορά με τουρκική ναυτική μοίρα στην Πύλο. Το Φεβρουάριο του 1822 καταστρέφει μία τουρκική φρεγάτα και προξενεί ζημιές σε άλλα πλοία στο λιμάνι της Πάτρας. Τον Οκτώβριο του 1823 ο Μιαούλης, επικεφαλής του ελληνικού στόλου, νικά τους Τούρκους στο Αρτεμίσιο και του Ωρεούς.

Μετά την καταστροφή των Ψαρών (20 - 22 Ιουνίου 1824), σημαντική υπήρξε η συμβολή του στην εξουδετέρωση της τουρκικής δύναμης, που είχε παραμείνει στο νησί και στην ανακατάληψή του, στις 3 Ιουλίου. Στις 29 Αυγούστου 1824, ο Μιαούλης, επικεφαλής του ενωμένου ελληνικού στόλου, καταναυμαχεί τον τουρκοαιγυπτιακό στον Γέροντα. Οι απώλειες του εχθρού ανέρχονται σε 27 πλοία, ανάμεσά τους και η επιβλητική φρεγάτα «Ασία».

Κατά τη διάρκεια της δεύτερης πολιορκίας του Μεσολογγίου το 1826 τα ελληνικά πλοία υπό τις διαταγές του βοηθούν με την παροχή εφοδίων τους πολιορκουμένους. Τις παρα-

μονές της Εξόδου, ο Μιαούλης αποτυγχάνει να διασπάσει επανειλημμένως τον αποκλεισμό της πόλης και διαμνύει στους κατοίκους ότι δεν είναι δυνατή καμιά βοήθεια από τη θάλασσα.

Το 1827, με απόφαση της Γ' Εθνοσυνέλευσης, η αρχηγία του στόλου ανατίθεται στον Λόρδο Κόχραν και ο Μιαούλης υποβιβάζεται σε πλοίαρχο. Όταν ο Ιωάννης Καποδίστριας αναλαμβάνει Κυβερνήτης της Ελλάδας, αναθέτει στο Ανδρέα Μιαούλη την αρχηγία του Στόλου του Αιγαίου. Η συνεργασία Μιαούλη - Καποδίστρια κράτησε ως τον Αύγουστο του 1829, όταν οι δύο άνδρες ήλθαν σε σύγκρουση για την πολιτική του Καποδίστρια απέναντι στους υδραίους πλοιοκίτες, που ζητούσαν προνομιακή μεταχείριση σε αντάλλαγμα της συμβολής τους στον Αγώνα.

Ο Μιαούλης, ηγέτης πλέον της αντικαποδιστριακής παράταξης, οξύνει την κατάσταση και ο Καποδίστριας διατάσσει τον αποκλεισμό της Ύδρας από τα πλοία του εθνικού στόλου που ναυλοχούν στον Πόρο. Ο Μιαούλης μαθαίνει το σχέδιο και καταλαμβάνει τη φρεγάτα «Ελλάς». Την 1η Αυγούστου 1831 ο ρώσος ναύαρχος Ρίκορντ επιχειρεί να καταστείλει την εξέγερση και ο Μιαούλης διατάσσει την πυρπόληση των πλοίων του στόλου. Η ανατίναξη της φρεγάτας «Ελλάς» και της κορβέτας «Ύδρα» προκαλούν την πανελλήνια κατακραυγή. Μετά την εκλογή του Όθωνα, ο Μιαούλης με τον Κίτσο Τζαβέλα και τον Δημήτριο Πλαπούτα ορίστηκαν μέλη της επιτροπής, που πήγε στο Μόναχο για να προσφέρει το στέμμα στον πρώτο βασιλιά της Ελλάδας. Επί Όθωνος, ο Μιαούλης αναλαμβάνει αρχηγός του Ναυτικού Διευθυντηρίου με τον βαθμό του ναύαρχου, ενώ το 1834 διορίζεται Σύμβουλος Επικρατείας και γενικός επιθεωρητής του Στόλου.

Ο Ανδρέας Μιαούλης πέθανε στην Αθήνα στις 11 Ιουνίου 1835. Ετάφη στον Πειραιά, στη δεξιά ακτή του λιμανιού, που ονομάστηκε Ακτή Μιαούλη. Αργότερα, έγινε ανακομιδή των οστών του σε τάφο στην είσοδο της Σχολής Ναυτικών Δοκίμων.

ΤΙ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΑΛΛΟΙ...

Δημόσιο στους ιδιώτες

Με οριζόντιο λεπίδι σε συγκεκριμένες ειδικότητες υπαλλήλων του Δημοσίου επιχειρεί η κυβέρνηση να «μεταρρυθμίσει» την επί χρόνια αναποτελεσματική και αναχρονιστική ελληνική Δημόσια Διοίκηση. Χωρίς καμία μελέτη και ενδελεχή αξιολόγηση δομών και υπηρεσιών, με μοναδικό γνώμονα τις ανελαστικές επιταγές της τρόικας, το κυβερνητικό επιτελείο αποφασίζει έτσι, χωρίς κανένα πρόγραμμα, ποιοι θα μπουκ στον προθάλαμο της οριστικής απόλυσης, ή αλλιώς σε καθεστώς διαθεσιμότητας, όπως αποκαλείται η διαδικασία αυτή στο επίσημο λεξικό

του Μνημονίου.

Σύμφωνα με τα πρώτα στοιχεία της «μαύρης λίστας»: καθαρίστριες σχεδόν απ' όλα τα υπουργεία, τους φορείς και τις υπηρεσίες είναι ίσως τα πιο εύκολα «θύματα» προς απόλυση, από όλους. Και ακολουθούν φύλακες υπηρεσιών και άλλο εξειδικευμένο προσωπικό, όπως μηχανικοί, που απασχολούνται στο υπουργείο Υποδομών, και τεχνικοί. Η προτίμηση ωστόσο των συγκεκριμένων ειδικοτήτων προκαλεί πολλά ερωτήματα. Και αυτό για δύο κυρίως λόγους.

Πρώτον, γιατί οι απολύσεις-διαθεσιμότητες επισήμως δεν γίνον-

ται για δημοσιονομικούς, αλλά για άλλους σκοπούς. Στόχος τους δεν είναι να περιορισθούν τα έξοδα του Δημοσίου, αλλά να εμποδισθούν οι «μεταρρυθμίσεις» στη Διοίκηση. Με άλλα λόγια, βασική επιδίωξη είναι να σπάσει το ταμπού της μονιμότητας των εργασιακών σχέσεων στο Δημόσιο. Η θέση αυτή επιβεβαιώνεται και από την πρόθεση των δανειστών να δεχθούν ισάριθμες αξιοκρατικές προσλήψεις για κάθε απόλυση.

Δεύτερον, γιατί η απάντηση στο εύλογο ερώτημα «πώς θα προσλάβεις καθαρίστριες μέσω ΑΣΕΠ» είναι απλή. Δεν προσλαμβάνεις,

προτιμάς τις υπερεργολαβίες με outsourcing εταιρείες, που πουλάνε πολύ φθηνότερα τις ίδιες υπηρεσίες. Το ίδιο πιθανότατα ισχύει και για τους εξωτερικούς φύλακες αλλά και τους μηχανικούς-ιδιώτες και τους τεχνικούς, που μπορεί να αποδειχθούν «φθηνότεροι» από τους μόνιμους.

Αλλά και η «εξυγίανση» των Ελληνικών Αμυντικών Συστημάτων (ΕΑΣ), όπου 500 εργαζόμενοι έχουν ήδη προγραφεί, της ΕΛΒΟ και της ΠΥΡΚΑΛ, δεν είναι τόσο αθώα όσο δείχνει. Το ενδιαφέρον ξένων «επενδυτών» για ορισμένες από αυτές και την περιουσία τους είναι

ιδιαιτέρως έκδηλο τον τελευταίο καιρό. Με δεδομένη την πρόθεση της κυβέρνησης να κόψει όσο πιο πολύ Δημόσιο, που είναι ανάκαι να διαχειριστεί, και να πετάξει τα κομμάτια του, πολύτιμο δώρο στους караδοκούντες ιδιώτες.

Η «εξυγίανση» και διαθεσιμότητα-απόλυση διαβάξεται λοιπόν και ως μερική ιδιωτικοποίηση υπηρεσιών του δημόσιου τομέα. Προς μεγάλη τέρψη ασφαλώς του υπουργού Διοικητικής Μεταρρύθμισης Κυριάκου Μητσοτάκη, που δεν έκρυψε ποτέ την προτίμησή του προς αυτή τη παλαιά, νεοφιλελεύθερη ιδέα.

ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ